

OEROL

Eilandkinderen trappen Oerol af

Gistermorgen om tien uur ging de 38ste editie van Oerol officieel van start. Met zonnebloemen, een gezongen ode aan het eiland en de opening van een expositie.

GITTE BRUGMAN

Om tien uur gistermorgen kwamen twee stromen mensen op gang op het Oerol-festivalterrein Westerkyn. Zodra de hekken open gingen, zocht een lange rij bezoekers de kassa, de koffie en de eerste artiesten op. Zoals Emma Lesuis die een betoog hield voor 'kantelende perspectieven', het thema van Oerol. Daarnaast werd het dringen op het grote podium door de Eilandkinderen. „Ik vind één al veel, dit zijn er 167!”, grapte presentator Tim Hartog.

De scholieren van alle basisscholen van Terschelling waren zoveel mogelijk gestoken in het geel. Wie dat niet had, bracht iets geels mee, getuige de jongen die steeds met een banaan zwaaide. En een ander die een briefje boven zijn hoofd hield met 'geel' erop. Onder leiding van Hugo de Haas van Dorsser en Jörgen Unom zongen ze het lied waarvoor ze in de afgelopen maanden met dit duo de inhoud hadden geleverd. Belangrijke vraag daarbij was 'wat is er allemaal op het eiland? En 'wat zou het eiland er zelf van vinden?'

Dat leverde een liefdesverklaring op aan de voetbalvereniging en het spelen op het strand. Maar ook de wens om mee te doen aan Sundrum „al ben ik een vrouw” en vooral de eis dat plastic verdwijnt. Zowel van het eiland als uit de zee.

Nog veel meer wensen en dromen van het eiland verbeeldde de kin-

Emma Lesuis riep het Oerolpubliek op hun blik te laten 'kantelen', en niet alleen op Terschelling, maar ook straks als ze weer thuis zijn. TIMSIMAGING

deren – onder begeleiding van onder anderen Willy Bergsma uit Leeuwarden – op kleurrijke posters in stencil – en collagetechniek. Burgemeester Bert Wassink opende de expositie van deze kunstwerken, die op de bovenverdieping van The Barn op Westerkyn hangen en die daar alle dagen van het festival nog voor het publiek te zien zijn.

Eilandkinderen is het jaarlijks terugkerend kunstproject, waaraan alle scholieren meedoen. En meedoen loopt altijd als rode draad door Oerol. Meezingen, meepraten, meelopen... Foto's maken en die insturen voor een groot collectief digitaal schilderij van AtelierNL bijvoorbeeld. Of – een ander uiterste – je laten uitdagen om 20 minuten lang te niksen met Afra Rijkhof en Sarah van der Meere (op de Expeditie).

Een ander voorbeeld van meedoen is *In search of democracy 3.0* van de Stichting Nieuwe Helden/Arsenaal/Het Zuidelijk Toneel.

'Voorstelling' is hier niet het goede woord, dat wekt een beeld van een toneelstuk. Nee, dit is werkelijk een onderzoek en Lucas De Man (o.a. bekend als presentator van het tv-programma Kunstuur), Eva Meijering (uit Wolvega) en Sarah Eisa treden op als gespreksleiders. „We zijn gevraagd door In Situ (Europees platform voor artistieke creatie in de openbare ruimte, red.), en gaan dit drie jaar lang doen overal in Europa.”

De drie beginnen elke voorstelling (twee per dag) met een interactief lesje democratie. „Wie weet hoe oud democratie is? En waar komt ze vandaan?” Eerst rekenen ze het

Dit is geen voorstelling over democratie, het is een onderzoek

schoolantwoord 508 voor Christus en Athene goed, om in de loop van dit college te onthullen dat die Grieken het idee afkeken van de Feniciërs, die op hun beurt leentjebuurspeelden in Mesopotamië. „In het gebied nu Syrië heet, en waar we nu van roepen: democratie, misschien moeten jullie dat eens proberen!”, aldus De Man, gespeeld verontwaardigd.

De drie vragen het publiek wat ze goede onderdelen vinden van de de-

mocratie, wat beter kan, en wat ze zelf zouden willen bijdragen. Alles gelardeerd met voorbeelden van pioniers die democratische experimenten begonnen zijn, nieuwe manieren van stemmen onderzoeken of 'gewoon' een spel op de markt brengen om kinderen te leren wat democratie inhoudt. Aan het eind van bijna twee uur lang meepraten en -denken heeft iedereen zijn of haar zegje kunnen doen. „Voelt iemand zich hier NIET gehoord”, wil De Man dan weten. Iedereen zwijgt in het positieve besef dat het is gelukt.

Kees Lesuis, artistiek directeur van Oerol, die dit project naar Terschelling haalde, reageerde gisteren opgetogen: „Mooi hè. Als iedereen zich gehoord voelt. Dat doet iets, dat vind ik ontroerend.”